

Päiväni porttivahtina

Viime viikolla Antti Skyttä kertoi teille Piilosana SM -kisojen kulusta ja voittajista. Minäkin vietin päivän kisoissa ja ajattelin kertoa sivustakatsojan mietteitä.

Olin alun perin ajatellut mennä kisoihin katsojaksi mutta poisjäätien vuoksi päädyin ilmoittautumisten vastaanottajaksi ja siis eräänlaiseksi porttivahtiksi. Homma sopi vallan mainiosti, koska olin edellisenä päivänä telonut jalkani ja seisosminen olisi rasittanut liikaa. Niinpä sain eteeni nimilistan ja 64 nimikylttiä aakkosjärjestyksessä. Yksi poistettiin heti: lunta tuli koko päivän reippaasti ja yksi kilpailija jäi kotiin, koska oli jo vaihtanut kesärenkaat.

Toimitsijaporukka keräytyi paikalle ennen yhtätoista. Hiukan sisustettiin, jotta kilpailijat eivät liian lähellä toisiaan ja pop up -myymälä perustettiin. Myynnissä oli Sanaseppo-tuotteita ja lehtiä ja saman pöydän äärellä pystyi liittymään seuran jäseneksi. Kahviliinjasto laitettiin kuntoon ja sitten alettiin odotella kilpailijoita paikalle.

Kisaajien piti ilmoittautua ennen klo 13:a, jotta pääsisivät kisaan mukaan. Säästä huolimatta kisamenestys oli vallan mainio, vain yksi jäi tulematta ja klo 13 Marko ja Elina Rosenberg pääsivät aloittamaan

kisaa edeltävät esittelyt ja ohjeistukset. Hetken kuluttua kello napsahti käyntiin ja hiljainen aherrus alkoi salissa.

Itsekin sain paperin eteeni ja aloin miettiä vastauksia kaikessa rauhassa. Kisaa seuraamassa olivat myös Me Naisten toimittaja ja kuvaaja ja selitin välillä toimittajalle, miten piilosanavastaukset muodostuivat. 45 minuutin kuluttua alkuera oli valmis ja toimitsijat häipyivät takahuoneeseen vastauspapereiden kanssa.

Tauot ovat aina yhtä hitaasti kuluvia, oli kisa mikä hyvänsä mutta onneksi paikalla on paljon tuttuja, joiden kanssa voi päivittää kuulumiset. Jotkut olin tavannut edellisen kerran ennen koronaa, joten juteltavaa riitti. Vihdoin tulivat ekan erän tulokset ja kisakansan järkytys oli suuri, kun kävi ilmi, ettei kolme edellistä kilpaa voittanut ennakkosuosikki ollut kymmenen parhaan joukossa. Järkyttynyt hän oli itsekin, virhe oli lappuun livahtanut.

Loppukilpailuun oli aikaa 30 minuuttia ja yleisökin sai tehtävän eteensä. Itse selvitin kummatkin virheitä mutta minulla pa ei ollutkaan kisan painetta niskassani. Kiduttavan odotustauon jälkeen uudet mestarit julistettiin ja palkittiin, kisaväki alkoi valua kotiin päin ja järjestäjät siivosivat kisan jäljet.

Illalla kotona oli mukava muistella hyvin sujunutta kisaa ja tavattuja kavereita samalla, kun ratkoin päivän kovista. Onnitteletut vielä Kasperille ja kumppaneille!

Jokohan kevät tuli?

Riitta Rustari
riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi